

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 8. — TELEFON: SI-22, SI-23, SI-24, SI-25 in SI-26. — Izdaja vsak dan opoldne. Mesečna naročnina 6.— L. Za iznosomstvo: 15.20 L.

IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje Krajevne Italije in mesečnina Unione pubblicità italiana S. A. MILANO

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITÀ ITALIANA S. A. MILANO.

Bombe na Aleksandrijo

V nizu uspešnih letalskih akcij na sovražno zaledje je bila hudo bombardirana tudi vojna luka v Aleksandriji

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavil 9. februarja naslednje 618. vojni poročilo:

V Cirenaku ni bilo važnih dogodkov. Oddelki letalskih sil so uspešno bombardirali in s strojnico obstrelevali objekte v zaledju sovražnikove fronte.

Sovražniki je izvršil napade na več krajih Tripolitanije. Povzročena ni bila resna škoda. Med domačim prebivalstvom sta bili dve osebi ubiti.

Nadaljevala so se ofenzivne operacije nemškega letalstva proti otoku Malti. Eno letalo tipa Bristol Blenheim je bilo sestreljeno v spopadu v zraku. Naše letalstvo je napadlo luko v Aleksandriji v Egiptu in je ponovno zadelo pristanišče naprave navzle hudi sovražnikovi obrambi. Vsa naša letala so se vrnila na svoja oporišča.

Berlin, 10. februar, s. V berlinskih vojaških krogih poudarjajo, da je nemško letalstvo predvsem najpomembnejšim po poročilih DNEB v vzhodni Cireniki sestreljilo 8 angleških lovcev vrste "Tomahawk". Z uspehom so bile napadene tudi kolone motornih vozil in skladishe vojnih potrebskih zapadno od Marsa Matruha. Bombniki so končno napadli letališča na Malti. Izbruhnili so obsežni požari.

Operacijsko področje, 10. februar, s. (Porocilo)

Novi uspehi italijanskih letalcev na vzhodu

Berlin, 10. februar, s. Kmalu po objavi uspeha letalstva italijanskega ekspedicijskoga zborja v Rusiji, ko je bilo umetih 8 letal brez lastne škode, poročajo o novi lepi zmagi neustrašnih oddelkov letalstva, ki se bore v sovjetski državi. Dne 5. februarja ob zori so naši lovci napadli neko sovjetsko letalstvo. Akcija je bila tako naga, da je bil sovražnik docela presenečen in decimiran, preden je mogel učinkovito reagirati. Dve letali, ki sta se dvignili, da bi prestregli našo skupino, sta bili takoj sestreljeni, nakar so se naši približali letališču ter ča obstrelevali in rušili neprestano klob protiletalskemu streljanju. Pet letal je bilo začagan, nadaljnih 6 pa govorito unčenih. Skupno so rdeči izgubili torek 13. letal, dočim so se vsi italijanski lovci vrnili na izhodiščno oporiščo. Sovjeti so tako v dveh akcijah v času 48 ur izgubili kar 21 letal ne da bi bilo kaj izgub na naši strani.

Z operacijskega področja, 9. februar, s. Poštevajoči agencije Stefani beleži o podvigu torpednih letal v bližini Tobruka, ki ga omenja tudi 615. službeno vojno poročilo, da spada med etične operacije italijanskih letalskih sil v sedanjih vojnih. Podvig je podal nov dokaz o junastvu italijanskih pilotov. Na osnovi izvidniških podatkov je skupina torpednih letal kmalu izsledila sovražni konvoj, v katerem sta bila dva parnika in ki ju je spremljalo več vojnih letal. Sovražno topništvo je takoj besno reagalo na napad, iz obale pa se je dvignilo nekaj sovražnih lovcev. Kljub temu so se torpedna letala zagnala proti ladjam in z enim torpedom je bila zadeta velika tovorna ladja, na kateri je takoj izbruhnil požar. Malo pozneje se je proti konvoju pognalo drugo torpedno letalo. Z zadete ladje so se dvigali visoki plameni. Bržkone je bila natovorjena s pogonskimi sredstvi. Kljub zelo ostremu sovražnemu ognju se je letalo pognalo proti drugi ladji, venjar pa ga je ogenj iz sovražnih strojnic in topov močno oviral. Pilot Graziani se je spremeno umaknil s področja zaporne-

ga ognja in se je vrnil na svoje oporišče, čeprav je bilo letalo zadeto in so bili trije letali v njeni ranjeni, eden pa ubit. Motorist je sam naravnal motorje pri pristaniku, čeprav je imel ranjene roke. Ko je letalo pristalo, je izgubil zavest.

Prodiranje proti Tobrukemu

Berlin, 9. februar. V londonskih pristojnih krogih priznavajo sedaj, da si je del 8. angleške armee zmanj prizadeval ustaviti sovražno prodiranje pri Bengaziju. Ker se je ta poizkus ponesečel, je bil general Auchinleck prisiljen k umiku in se sedaj točno se ne more reči, na katerih postojankah se bodo angleške čete lahko ustavile ter nasprotniku se poslednjie upre. V Londonu priponimajo, da se osne sile že približujejo Tobrukemu, zaradi česar velike borbe, ki se že nekaj časa pričakuje, ne bo mogobe očitati na načaju in bo moralo do ne priti prav pred Tobrukom. Angleži so postavili vse svoje nade na to bitko, o kateri pravijo angleška poročila iz Kaira, da se bo vsak čas pricela. (Stampa Sera.)

Berlin, 9. februar. D. Kakor je bilo v nedeljo zvečer objavljeno s pristojnega vojaškega mesta v Berlinu, so Angleži na svojem prenaglem umiku iz Bengazija in Derne pustili na mesto 1220 vsakovrstnih vozil. Ta voznji park pomeni skoraj celotno opremo angleške divizije. Dejstvo da so britanske čete pustile za seboj tako veliko število prevoznih sredstev, najbolj dokazuje, s kakšno naglico so se morale britanske čete umakniti s teh postojank. V berlinskih vojaških krogih posebno podčrtavajo izredno brzino napredovanja Rommilićev čet, ki je bila mogoča samo na tisti način, da so nemški vojaki pokazali izredne sposobnosti in vzdržljivost v bržinskih pothodih. Na ta način so Rommilićeve čete postavile prenemljivo britansko vrvovno vojno poveljništvo. Sledi so dnevi, ko so sprednji oddelki nemških in italijanskih sil napravili na dan meh 100 in 150 km poti in sicer med neprestanimi borbami z britanskimi zaščitnici.

Nemško vojno poročilo

Na vzhodu se nadaljujejo borbe ob hudi izgubah sovražnika — Velik plen v doneški kotlini — Letalske akcije v Afriki

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 9. februar. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo naslednje vojno poročilo:

Na vzhodu nadaljujejo sovražnik svoje napade navzle hudi izgubam. V borbah na doneški fronti je sovražnik v teku 14 dni v odseku ene same nemške divizije izgubil 1000 ljudi na ujetnikih in imel več tisoč mrtvih. 17 tankov, 52 topov, 78 strojnic in številni metači min so padli v nemške roke.

V severni Afriki so bile zavrnjene sovražnikove izvidniške akcije. Bojna letala in strmoglavi so razpršili sovražnikove kolone prevoznih sredstev v vzhodni Marok. V letalskih borbah v tem odseku so nemška bojna letala brez lastnih izgub se strelili 10 sovražnikovih bojnih letal.

Na obali okupiranih zapadnih ozemelj kakor tudi na norveški obali so britanske letalske sile včeraj izgubile 5 letal.

Finski odsek

Helsinki, 10. februar, s. Porocilo glavnega stana v zadnjih 24 urah poroča:

Na vseh celinskih frontah živahnno delovanje topništva in pehotne ter spopadi patrol in delovanje izvidniških oddelkov. Neutralizirane so bile številne sovjetske skupine, ki so vdrlje za nas hrbot.

V južnem predelu fronte v vzhodni Karlij je bil odbit napad sovražnega bataljona, ki je imel 100 mrtvih. Na neki drugi točki je bila napadajoča sovjetska stotinja razpršena in je izgubila večji del svojih čet.

Finsko protiletalsko topništvo, ki opera

ira s četami v južnem odseku fronte v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

v

Važne invalidske zadeve

Zdravljene invalidov - Izplačevanje invalidin - Akti iz Beograda

Ljubljana, 10. februarja

Glasilo vojnih invalidov »Vojni invalidska orodja tudi v svoji februarški številki svoje članstvo na važne zadeve. Na nekatera pojasnila, ki bodo posebno zanimala invalidov v njihove svojce, naj opozorimo se mi.

Mnogi invalidi so stalno bolehlji in pogosto potrebujejo zdravniško pomoč. Večina jih ne more plačevati zdravniških stroškov. Invalidska uredba določa, da so doma deležni brezplačnega zdravljenja le osebni invalidi, torej ne tudi svojci invalidov (vojne vdove, starši, otroci). Nedavno je bil izdan odlok Visokega komisariata. Z njim so določeni zdravniki za zdravljenje invalidov doma. Invalidi v Ljubljani zdravi dr. J. Lužar, sanitetni referent pri kvestiji v Ljubljani, v Črnomlju dr. B. Matičič, san. referent pri okraju načelstvu, v Kočevju dr. A. Hočevar, san. referent pri okraju načelstvu, v Logatcu za logaški okraj dr. J. Strnad, san. referent pri okr. načelstvu in v novomeškem okraju dr. B. Küssel, san. referent pri novomeškem okr. načelstvu. Invalidska uredba določa, da gre zdravljenje invalidov doma na račun narodnega invalidskega fonda. Razen zdravljenja so revni invalidi deležni tudi izrednih dearnih podpor v izrednih primerih. Predlog za denarno podporo predloži v sporazumu s pristojnim zdravnikom odbor invalidov.

Nekateri invalidi se obračajo pogosto na zdravljenje in sprašujejo, kdaj bodo dobili nakazilo za invalidindino. Mnogi med njimi imajo že rešitev prve instance (okrožnih invalidskih sodišč), da so jim priznane

vse invalidske pravice, čakajo pa še na rešitev višjega invalidskega sodišča. Venčar jih je še nekaj, ki niso prejeli odloka prve instance. Oblasti so že zahtevali vrtnitev invalidskih aktov, ki so obvezali pri višjem invalidskem sodišču v Beogradu. Ko bodo prispevali ti akti v Ljubljano, bodo lahko ustanovili višje invalidske sodišča na Ljubljansko pokrajino. »Vojni invalid« poroča, da bo sestavljena posebna komisija, ki bo odpotovala v Beograd, da prevzame akte vseh v Ljubljansko pokrajino pristojnih invalidov. Invalidi, ki se niso prejeli odlokov druge instance, bodo morali še potpreti, da bo ustanovljeno više invalidske sodišča v Ljubljani.

Mnogi invalidi iz črnomeljskega okraja so bili prejšnje čase pristojni pod okrožno sodišču v Karlovcu. Nedavno so ti invalidi, pristojni v Ljubljansko pokrajino, prejeli od zagrebškega sodišča odlok, da ni več za njih pristojno karloško sodišče. Zagrebško višje invalidske sodišče bo poslalo na zahtevo vse spise invalidov Ljubljanske pokrajine. Zato pa bo treba sestaviti seznam vseh prizadetih invalidov iz Bele Krajine. Invalidi, ki so bili prej pristojni pod karloško sodiščem, se naj javijo svojim krajevnim invalidskim odborom. Upranje je, da bodo naši invalidi dobili lažje akte iz Zagreba kakor iz Beograda.

Nekateri invalidi se zanimajo, pod kakšnimi pogoji je mogoč odkup invalidindine. Zdaj jim združenje sporoča, da po sedanji uredbi odkup invalidindine ni dovoljen. Invalidi, ki so v stiski ter bi potrebovali večjo vsoto, naj zaprosijo za posojilo pri Vzajemni pomoči.

Gospodarski stiki med Italijo in Hrvatsko

Pripravlja se sklenitev trgovinske pogodbe med obema državama

Priprave o ustanovitvi novih gospodarskih podjetij, ki jih redno objavlja hrvatski uradni list, prihajajo že zdaj zelo redko. Vzrok tisti v narodi, izdani v decembri 1941, s katero je bilo prepovedano do decembra leta vsaka ustanavljanje novih obrtnik in industrijskih obratov. V javnosti je prišla zadnja dva meseca o dveh zanimivih novih podjetjih, ustanovljenih še pred obavo te naredbe. V enem primeru gre za prvenstvo tvrdke Otto Wolf iz Kölna, ustanovljene v Zagrebu pod imenom Ferro Wolf, A.G. z delniškim kapitalom 500.000 kun. Podjetje se bo pečalo z uvozom kovinskih izdelkov in izvozom kmetijskih proizvodov. V upravnem svetu je med drugimi dunajski zastopnik te tvrdke, visok uradnik zagrebškega Bančnega društva in ravnatelj ing. Hans Moser iz Beograda. Drugo podjetje je pa Podružnica italijanske tvrdke Astaldi za gradnjo in javna dela. To podjetje ima v Italiji 3.000.000 lir, delniške glavnice v Zagrebu pa 3.000.000 kun. Podjetje se bo pečalo z gradnjo cest, mostov in železnic. Zanimivo je ugotoviti, da so tekla isto-

časno, ko je prišla v javnost vest o ustanovitvi te tvrdke, v Romi hrvatsko-italijanska trgovinska pogajanja. Na dnevnem redu je bilo hrvatsko-italijansko sodelovanje pri javnih delih. Pogajanja so se pričela 28. januarja. Zasedanje obeh odborov je otvoril grof Voipol di Misurata. Pogajanje sta se udeležili tudi hrvatski finančni minister dr. Košak ter minister za gozdove in rudnike ing. Frković. Poleg javnih del so obsegala pogajanja še delovanje hrvatskih bank in zavarovalnic v Dalmaciji, sodelovanje na industrijskem področju, v gozdarstvu in rudništvu, kmetijstvu, živinorejji in ribarstvu. Končno je šlo še za prizadeve za sklenitev trgovinske pogodbe za daljšo dobo. Obravnavalo se je tudi vprašanje železniških tarif med Albanijo in Nemčijo in promet preko hrvatskega ozemlja, kakor tudi direktnih tarif med Albanijo in Italijo, ki so bile že določene. V četrtek 12. t. m. se pa pričelo v Romi pogajanja med Nemčijo in Italijo glede železniških tarif med Bolgarijo, Srbijo in Grčijo. Pogajanj se udeležili tudi zastopniki Hrvatske kot tranzitne države.

Ali nas bo sneg letos zasul?

Snežilo je, sneži, snežilo bo... — Sneg nam rase visiko čez kolena, a še ne bo nehalo

Ljubljana, 10. februarja

Zdaj smemo trdno upati, da bo Ljubljana končno pošteno pobeljni. Sneži dan za dan, da niti ne vemo več, kdaj je začelo, še manj pa, kdaj bo nehalo snežiti. Sneg je tipiziran, iste vrste kakor letosni prvi vzorec; sub je fin, da se ga vedno znova veselimo ter ga ocenjujemo v listih s posebno vnojem. Vsak dan posebej pišemo o njem in čim delj sneži tem bolj smo navdušeni.

Vendar se je zdaj že začela oglašati rahlja skrb: Ali nas bo zasulo? Koliko ga imajo še v zalogi? Kam ga bomo pospravili in kaj naj počnemo z njim? Včasih je bila Ljubljana velik žrec snega. Letos pa tako sneži, da bi snega ne mogli odvzeti sproti, če bi se lotili tega Sifizovega dela. Doslej smo se še vsaj navidez bojevali z elementarnimi silami, kaže pa, da smo že povsem omagali ter resignirali. Po mestu se sicer skrijejo loptate na hodnikih in na cestah tu in tam strimmo nad snežnim plugom, kakor da ga vidimo prvič. Posebno pozornost budi tudi tramvaj, ki je pravi junak dneva. Včeraj je bil še vedno zmagoval na vsej črti. Bilo je sicer nekaj več postaj, toda tramvaj se je še vedno premikal — koliko kilometrov na uro je končno brez pomena. Če danes kdo ne bo več opazil tramvaja na cesti, naj pomisli, da so tramvajske proge zdaj v globokih prekopih med snežnimi gorami, da jih je treba še iskat.

Če pojde tako naprej, bomo sčasom povsem izgubili orientacijo. To nam radi pridržijo tisti, ki vstajajo zgodaj in hite v službo. Tu in tam ne veš več ali si na cesti ali v zasneženi pustinji. V snegu se že začele izgrijati vrtnje ograje in skrajšali so se kandelabri. Sčasom se bodo pritličja spremenila v kleti in kotor stanuje v prvem nadstropju, bo lahko prisel v stanovanje.

Drugi zvezek mesečnika »Umetnosti«

z literarno prilogom „Ziva njiva“ je izšel v obsegu treh številk - Henrik Smrekar in Maksim Gaspari o Ivanu Cankarju

Ljubljana, 10. februarja

Uradnik »Umetnosti« slikar Miha Malec je nedvomno izvrstni organizator in založnik, kakršnih bi si zeleni še včet. Vzražnost in prilagodljivost, ki jo očitujem prizadajem svojega po vsej slovenski domovini in še mnogo daje znanega kakovostno resnično izvrstnega mesečnika »Umetnosti«, je v današnjih časih občudovanju vredna.

Sedaj smo prejeli že drugi zvezek leta VI. letnika. Kot pri prvem so tudi na 80 straneh združene tri številke mesečnika, tako da predstavlja sedanja 4 do 6 številki. Priključena mu je literarni prilog »Ziva njiva« v obsegu 16 strani.

Oblino ilustrirani zvezek prinaša na zgodovino mesta umetniškim problemom posvečenega dela Henrika Smrekarja »Ne-

ki stvarnih pripomb, pojasnil in popravkov k obrisu osebe in osebnosti Ivana Cankarja. Članek, ki bo zanimal vse, ki stičejo z vsemi podobnostmi iz življenja tega našega duhovnega velikana in skupajo iz njih izvajati »nezmotne konverzije«, je pikra polemika s tistimi, ki budi Cankarja prilagodili za svoje vskadane potrebe oziroma prikazali na njem »pege«, ki jih pri sebi ne opazijo. Simpatično priprsto, zato pa tem bolj udarne pisani članek kralj Smrekarjeva risba Ivana Cankarja, ki je nastala 1917. Vmes pa je uvrščenih še več njegovih del, ki se nam posebno danes v katerem kolik motivu zaradi svojega domačega okolja takoj bližu: Hribovska podružnica, Sveti not. Vaški tepliki, Marjetica in zmaj. Kmet v

risu, znana ilustracija Martina Krpana. Sanje gospoda Povprečnika in Sveti Michael so risbe večinoma stare, sega datumom. Z dveimi novejšimi deli (olje »Ob petelinjem petjem in risba »Vaški podobare«) je zastopan tudi Gvido Birola.

Spominje na svoje solanje na Lunu; opisuje slikar Šasa Šantel. L. 1903, ko se je pisec studijsko mudil v nekdanji avstrijski prestolnici, so hrvatski in slovenski daki umetniški soj utanovili skupno društvo »Vesno«. Med člani so bili nekateri danes sloviti umetniki (Meštrović, Krizman, Gaspari, Peruzzi Smrekar). Društvo, ki je imelo idejne in praktične smote, se ni dolgo obdržalo in so zlasti Hrvati iz Ljubljane z ostali člani skupnosti. Članek kralj Smrekarjeva risbe »Moja pot«, »V ateljeju«, »Hrepnenec«, »Mistrovite lesa«, »Veseli angel« in »Zaščitni angeli«, češka nedavno umrla slikarica Františka Pišleka lesa »Glas večne domovine« in »Do polnega« je.

Zaključni članek je napisal Umberto Urbinati o Franu Tratiniku, mojstru slovenske slikarske šole ekspresionistov. Članek kralj Smrekarjeva risbe »Moja pot«, »V ateljeju«, »Hrepnenec«, »Mistrovite lesa«, »Veseli angel« in »Zaščitni angeli«, češka nedavno umrla slikarica Františka Pišleka lesa »Glas večne domovine« in »Do polnega« je.

Sledijo beležki iz Umetniškega sveta in je med kroniko zabeležena tudi petstotna: nica smrti znamenitega nizozemskega slikarja Jana van Eycka. Tudi v tem delu so objavljene streljive slike med njimi nekatere reprodukcije del, ki smo jih videli na nedavnih razstavah. Italijanski slikar Giovanni Segantini je zastopan z dvojno oljema »Ob mračni urici« in »Ave Maria«. Holandski Jan Steen z oljem »Igrak, Jan van Eyck z oljem »Giovanni Arnolfini z ženo«, iz zadnjih pariških razstav je La portina z oljem »Star in mlade device«, Despius ave kip »Apollon«, Tereskovčevi olji »Pobeda slikarja Vlaminca« in »Cvetje«. Od naših slikarjev so objavljena naslednja: nevja del: Debenjakovo olje »Drevje«, Milicevico »Mrvti Kurante, Omersovo«, Polda deklica »Deklica«, »Dolenjska legenda«, »Jahalka« ter »Podoba skladateljev«.

Iz spominov na Ivana Cankarja objavlja Maksim Gaspari opis njunega izleta na Blaibach, ki je nekot maja 1908 Cankar dobiti honorar pri Schwentnerju. Razposlani veselo razpoloženje obeli izletnikov, ki sta temeljito izkoristila dobro homorarja, označuje značilno zaključna Cankarjeva slova, ko je placal blejskemu župniku z mašo na Otoku, da bi šla pri Petranu Lejnharzu v vstop. Iz zbirke Gasparjevega del je objavljena njegova znana risba »Zivljenje in smrt«, ki krasiti tudi naslovno stran, akvarel »Slepce« in »Sveti trije kralje«, risba »Marinka in Skratejčki«, ilustracija »Dr. Benjamin Ippac«, akvarel »Slovenec«, olje »Slovenske narodne nošče«, in risba »Podoba Ivana Cankarja«. Končno je Gaspari zastopan tudi s sonetom »Rodi se dan nad svimi gorami«.

Najpomembnejše pa je nadaljevanje »Pregleda zgodovine slovenske likovne umetnosti«, ki ga piše Franjo Sijanec. Pisec se peča z baročno dobo in njenimi vplivi na naše razmere, zlasti v arhitekturi in kiparstvu. Članek še ni zaključen in se bo nadaljeval. Med slikami, ki so razvrščene med članek, in kakor tudi vse zgoraj omenjene izhajajo od naših podpisnistoristov, je Podkrejeva risba »Podoba Ivana Cankarja«, njegova akvarela »Moj oče« in »Moja mati«, Klementičev pastel »Vaški bajtek«, olje »Pri kosiču«, Kambičevi risbi »Studija za kompozicijo in »Starost«, »Coticev lesorez«, »Starci stopci« in »Križ na gori«, pokojnega Franja Sterletja, risba »Studija glavice« in portret igralca »Danila Sajeviča, brona »Glava L. Smerkolja« in »Portret«, pokojnega Peruzzija osnutki z akvarelom »Rdeča kapica«, Kregarjevo olje »Sonata« in Kalinova »Podoba časnika J. G.«.

Prilog »Ziva njiva« izpoljuje pesni in aforizmi. Leopold Stanek objavlja »Božično« in »Pratik«, Alojz Gradnik »Na poti«, Jože Udovič »Izpostavljen v tisič«, dve villonski baladi o starki in o Dušanu Ludviku, Pavel Golia »Balado o grehotni frezati«, Miha Malec po motivu iz dramatične pesnitve starih Inkov »Svečeniki, govorice, Cvetko Golar »Potonik«, Dušan Ludvik »Na jesen«, Franjo Tominec »Deklica«. Fran Tratinik objavlja »Aforizme«, povzete so misli Ivana Cankarja »O umetnosti«, enako pa je zapisa svoje misli »O umetnosti« Henrik Smrekar.

Kakor vse doseganje je tudi najnovje »Pregleda zgodovine slovenske likovne umetnosti«, ki ga piše Franjo Sijanec. Pisec se peča z baročno dobo in njenimi vplivi na naše razmere, zlasti v arhitekturi in kiparstvu. Članek še ni zaključen in se bo nadaljeval. Med slikami, ki so razvrščene med članek, in kakor tudi vse zgoraj omenjene izhajajo od naših podpisnistoristov, je Podkrejeva risba »Podoba Ivana Cankarja«, njegova akvarela »Moj oče« in »Moja mati«, Klementičev pastel »Vaški bajtek«, olje »Pri kosiču«, Kambičevi risbi »Studija za kompozicijo in »Starost«, »Coticev lesorez«, »Starci stopci« in »Križ na gori«, pokojnega Franja Sterletja, risba »Studija glavice« in portret igralca »Danila Sajeviča, brona »Glava L. Smerkolja« in »Portret«, pokojnega Peruzzija osnutki z akvarelom »Rdeča kapica«, Kregarjevo olje »Sonata« in Kalinova »Podoba časnika J. G.«.

Kakor vse doseganje je tudi najnovje »Pregleda zgodovine slovenske likovne umetnosti«, ki ga piše Franjo Sijanec. Pisec se peča z baročno dobo in njenimi vplivi na naše razmere, zlasti v arhitekturi in kiparstvu. Članek še ni zaključen in se bo nadaljeval. Med slikami, ki so razvrščene med članek, in kakor tudi vse zgoraj omenjene izhajajo od naših podpisnistoristov, je Podkrejeva risba »Podoba Ivana Cankarja«, njegova akvarela »Moj oče« in »Moja mati«, Klementičev pastel »Vaški bajtek«, olje »Pri kosiču«, Kambičevi risbi »Studija za kompozicijo in »Starost«, »Coticev lesorez«, »Starci stopci« in »Križ na gori«, pokojnega Franja Sterletja, risba »Studija glavice« in portret igralca »Danila Sajeviča, brona »Glava L. Smerkolja« in »Portret«, pokojnega Peruzzija osnutki z akvarelom »Rdeča kapica«, Kregarjevo olje »Sonata« in Kalinova »Podoba časnika J. G.«.

Obdožen je a) nedovoljene posesti strelnega orožja, eksploziv in municije, (čl. 2, Ducejeva naredbe z dne 24. X. 1941), ker je bil 2. XII. 1941 v Šiški zatenoten v posesti puške tipa Mauser, ene pistole, 17 patronov za pišto, 23 eksplozivnih kapsul, 12 šaržerjev za puško in 4 šaržerjev za pišto, kar vse je imel skrito v kolnici za avtomobile, kjer je delal;

b) nedovoljene posesti belega orožja (čl. 1, Naredbe z dne 14. IV. 1941), ker je bil dne 2. XII. 1941 v Šiški zasaden v posesti dveh bodal in enega rezila za bodalo, skritih v kolnici, kjer je delal,

c) članstvo pri oboroženi tolpi (čl. 110. K. z. in 16. Naredbe z dne 3. X. 1941), ker je v dobi pre 2. XII. 1941 bil član oborožene tolpe na ljubljanskem ozemlju;

d) sodežanje na prevarni družbi (čl. 4. Naredbe z dne 3. X. 1941), ker je v dobi pred 2. XII. 1941 v Ljubljani sodeloval pri družbi, naperjeni k nasilnemu prevaru proti političnim in gospodarskim ustanovam države;

e) prevarne propagande (čl. 5. Naredbe z dne 3. X. 1941), ker je delal propagando za nasilen prevar proti političnim in gospodarskim ustanovam države s publikacijami, ki so bile 2. XII. 1941 v Šiški najdeni v njegovih posestih;

f) oboževanje belega orožja (čl. 5. Naredbe z dne 14. IV. 1941), ker je delal propagando za nasilen prevar proti političnim in gospodarskim ustanovam države s publikacijami, ki so bile 2. XII. 1941 v Šiški najdeni v njegovih posestih;

Tokio — moderno velemesto

V pičih sedmih letih je bilo zgrajeno na razvalinah po potresu razdejanega starega mesta



Ena najlepših tokijskih palač

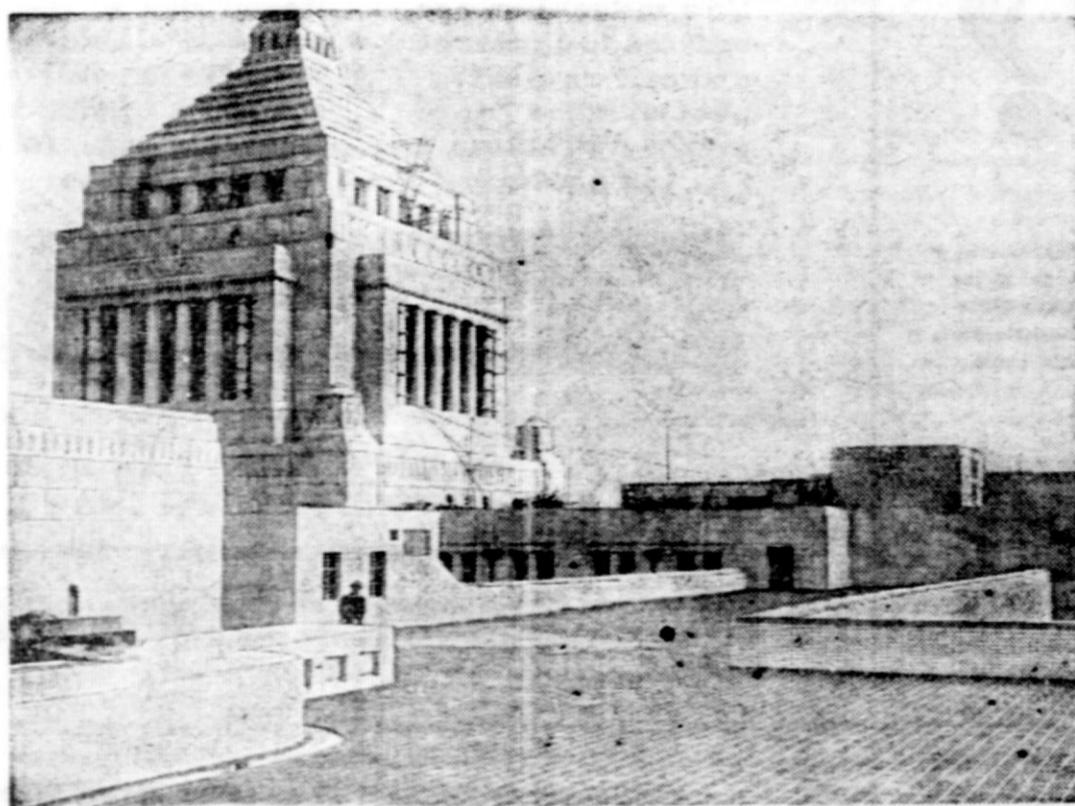
Tokio spominja na eni strani na Berlin, na drugi na Los Angeles, na tretji na Buenos Aires in končno ima tudi svoje orientalno lice. V njem so združene vrline vseh modernih velikih mest, ker je med njimi najmlajše. V pičih sedmih letih je nastalo na razvalinah predpotresnega Tokia novo moderno mesto. V sedmih letih je dobilo mesto lice nove Japonske. V Nari vidi človek predvčerajšnjo Japonsko, v Klotu včerajšnjo, v Tokiu pa pojutrišnjo.

Pri delu Evrope, doma Azijati, žive Japonci v svojih velikih mestih dvojno življenje. V evropski delovni obliki stoji japonski poslovni človek zgodaj zjutraj iz svoje deželice bambusa, lessa in papirja na cesto, da se s tramvajem, avtobusom ali z lastnim avtomobilom odpelje v urad, v banko, ali tovarno. Zvečer, doma, zamenja po delu evropsko obliko s kimono. Hrana Japoncev so sveže ribe, riž, solata iz eventov krizantem. Japonsko stanovanje brez pohištva je pravi sanatorij za živčno bole - v očeh Evropev seveda. Zgrajeno in urejeno je tako, da diha iz njega povsod mir. Nobenih mavričnih barj ni v japonskem stanovanju. V tem mir dihajočem obliku so pogliblji japonski trgovci, sedeč na slammatem predprazniku po dnevnem delu v proučevanje Konfucija. Menzija in Buddhe, da načrti moči za veliki pohod, ki potiska naprej tudi vsakega podenca.

Glavna, najživahnješa, najprometnejša, pa tudi najlepša ulica v Tokiu se imenuje Ginza. To je prava promenada civilizacije. Kraj hišic stote trgovske hiše ameriškega sloga. Tokio ima tudi lepo podzemno železnico. Po svetlobnih reklamah in raznih



Moderna hiša v Tokiu z veliko javno uro drugih znakih modernega mesta Tokio prav nič ne zaostaja za največjimi svetovnimi mestni gospodarsko in kulturno življene v njem je zelo razgibano. Posebnost Tokia so velike jate poštnih golobov. To so najboljši pomočniki podjetnih reporterjev, ki jim pomagajo raznasiati največje vesti na vse strani. Kadar pa zadene Japonsko potres, ko so potrgane vse brzovjezne in telefonske zveze, so to edini poročevalski posredovalci med poedinnimi mesti.



Poslopje japonskega parlamenta v Toku

Ezio d'Errico

Nos iz lepenke

32

Komisar je vzdignil eno svojih košatih obrvi ter od spodaj navzgor pogledal prijatelju v shujšani obraz, nato pa z očetovskim nasmeškom zagodrnjal: »Se vam tako zdi, čemu mi potem zadajate vprašanja, vredna vseh drugih?«

»Prav imate, Richard ... toda vpraševal sem samo z namenom, pomagati vam ... Najbrže sem se zmotil, a verjemite mi, da ni nihče bolj iskreno potrakor jaz...«

»Zakaj ste potrili? Clovek se ne sme dati potlačiti ... Svet, ki na njem živiva, je tak, da so bedaki v ogromni večini. Tisti dan, ko mi uspe dokazati, da je vsa zadevčina z golj neumno razpihovanje ... nu... takrat bo bedaška večina ploska. A nihovo ploskanje mi bo šlo prav toliko do živega kakor zdaj nihove kritike ... dolegačilo me bo ... pa konec.«

Pomolčal je nekoliko, opazuječ dim cigarete, ki se je v počasnom kotancu vzpenjal pod strop, nato pa dodal: »Neumno razpihovanje, pravim, z ozirom na način ... Kajti dva mrtvaca sta vendarle tu, in vsaj ta dva sta žalostna resničnost.«

Milton se ni upal posezati v samogovor, ki ga je imel stari policist bolj zase kakor za poslušalca.

Empirska ura, ki je stala med dvema svečnikoma na marmornem kaminskem napušču, je tik takaje štela presledke med besedami.

Slišal si tudi, čeprav od daleč in oslabljene, vse »hišne šume«, ki jim je dajala vojna, pa naj se zdi še tako nemogoče, nekam poseben značaj. To ni bil več Bastinguenov srditi glas, ki je »rešetal« aretine s ponocnih »racij«, ko je z ovratnicu v ne redu in s peresnikom za uhljem prihajal iz svoje pisarne in se spet vračal vanjo, niti ne več običajno zadržanje slug in stražnikov, ki so razvrščali obiskovalcev in zategnjanim poudarkom na zadnjem zlogu klicali njih imena, temveč razburjen direndaj, žvenketanje ostrog, nenehno pritajane pomenovanje, kakor bi bila mobilizacija izpremenila uradnike in občinstvo v množico oborožencev.

Komisar Richard je nadaljeval: »Da ni tega preklicanega lepenkastega nosu, ne bi bilo med običajno prav nič skupnega. To je po mojih milih točka, ki jo mora imeti preiskava pred očmi. Amelijina ulica ni z Inkermannovim bulvarjem v nikaki zvezni. Ernest Doucet je bil pripadnik povsem drugega sloja kakor markiz de Villeroy. V prvem primeru se zdi, da je rop izključen, v drugem pa je podoba — podoba, pravim — da je izginal brillant ... in celo orožje, s katerim je bil zločin izvršen, je različno.«

»Ali tajnopis ...«

»Evo, vidite, tu je še tajnopis ... Ta je edino,

čina; tajnopis pa tvori »vezaj«, ki ne moremo, da ga ne bi upoštevali, posebno še, ker je starejši od običajnih zločinov.«

Komisar je umolknil, si z ogorkom pokajene cigarete pričigal novo in nadaljeval: »Ko so prisile stvari do tod, se moramo otresti simbolov; vse, kar je v stvari slikovitega, moramo vrči v vodo in ravnatih tako, kakor da tajnopis vobče ni in kakor da na obrazih žrtev nismo našli lepenkastih nosov. Sicer pa ... tudi med nosovoma je razlika: Doucet je kljunast, markiz pa takšen, kakor bi bil izgubil Cyrano de Bergerac ...«

»Vidite, kako je ... še oblika lepenkastih nosov vas preganja...«

»Me je preganjala, hočete reči ... Verjemite mi, da zdaj ne mislim več na to stvar ... treba se je odločiti in ne videti ničesar drugega kakor dva cloveka, ubita v različnih krajevih in časovnih okolišinah, dva cloveka, med katerima ni bilo nič skupnega, niti v zasebnem življaju ne ... ampak — videli boste, da to ni protumnost — ki sta bila drug drugemu podobna baš v tem, da nista imela nič skupnega med seboj.«

»To veste zanesljivo?«

»Nad vse zanesljivo, kajti te dni sem se ukvarjal prav z njunim zasebnim življjem ...«

»In kakšen je bil uspeh?«

»Na prvi pogled porazen. Dognal sem, da sta

da je bil bivši narednik, ranjeneč in odlikovanec, kakor se je markiz de Villeroy ponašal s svojim grbom in svojimi predniki... Oba sta bila brez svojcev, oba nekoliko ljudomržna, obavda iste stnosti, kajti razliko let v korist Doucetu je pri markizu izravnavašo to, da je bil čvrstejše nature in da je živel udobnejše življene... Oba sta bila prijatelja dobre kuhinje... Oba zbirala... markiz je zbiral umetnine, Doucet pa stare ilustrirane liste, ki jih je imel v svojem brlogu ne vem koliko letnikov v česti držati meč svojega cesarja — je vzkliknil. In res je stal v naslednjem trenutku pri njem general, ki je vzel cesarjev meč.

Cesarju je pa ugajal polkovnikov ponos. Pozneje ga je nameč sprejel v generala in mu zaupal odgovorno mesto v generalnem štabu, generala, ki je tako uslužno sprejel njegov meč je pa premestil v neko manjšo garnizijo.

SOLSKA NALOGA

Učitelj da v neki šoli učencem za šolsko nalogu opis človeškega okostnjaka. In v eni nalogi stoji:

— Hrbtenica je kost sredi hrbita. Na njem zgornjem koncu sedi glava, na spodnjem pa jaz.

Milton se je nasmehnil.

»Torej ostane samo domneva, da ju je umoril zločinski blažeň.«

Komisar je nekoliko pomislil in šele na to počasi dejal: »Ta misel je tako preprosta, da se je oglašila seveda tudi meni... A blažeň ne more vedeti, da bo, če vzdigne želesni zastor pred majhno vozarno in spleza v prostor za krmo, odtod pa niz dol na stekleni hodnik, prišel skozi tri salone v spalnico, kjer spi eden izmed poslednjih predstavnikov strega francoskega plemstva... blažeň ni zmožen potakniti stekleničico z digitalinom...«

Tisti mah je potkalno na vrata in mož v klopastih naravnikovih je javil: »Zunaj je nekdo, ki pravi, da ste ga povabili za danes...«

»Kdo je?«

»Neki Van der Mersch...«



Ena največjih časopisnih podjetij v Tokiu ima svoj sedež v temelje nobotičniku srednem mestu

V glavnih ulici Ginza ni nobenega hrušca in trušča, nobenega direndaja. Vse življene se razvija s pravo japonsko lahko in umerjenostjo. Tu ne vidiš nobenih zaskrbljenih ali zagrenjenih obrazov. Sami brezkrbi, samozavestni in o svojih uspehih prepričani ljudje hidijo nimto. Zasluga za to, da so Japoneci tako samozavestni in hladnokrvni, gre menda njihov dnevnik. Juntrani listi, ki jih bero prebivalci Tokia pri zajtrku, prinašajo sama razveseljiva poročila.

Židje v Moravski Ostravi

Češki listi poročajo, da je bila češko-slovaška pred priključitvijo Češke in Moravske pravilno elidorado židov. Zlasti Moravsko Ostrovo so imeli gospodarsko in socialno v rokah. Židje so se bili priselili v bivšo Češkoslovaško iz Galicije in Poljske, od koder so prišli kot največji siromakli. Kmalu so pa obogateli. V Moravsko Ostrovo so jeli prihajati leta 1930. Toda šele čez 25 let se je začel tam voditi njihov registrator. Leta 1880 je bilo med 13.450 prebivalci Moravsko Ostrove 724 židov. V naslednjih treh desetletjih se je njihovo število malone podesertilo, tako da jih je bilo leta 1910 v mestu že 6115.

Svetovna vojna je prinesla nov dotok židov v bivšo Češkoslovaško in prav v Moravsko Ostrovo ji kar mrgoleto kaftanov. Ljudske štejete leta 1930 je pokazalo, da je v Moravsko Ostrovi že 10.109 židov. Do 1. 1938 je naraslo njih število na 15.000. Temu primerno je bilo tudi njihov vpliv. V Moravsko Ostrovo so imeli Židje pred leti celo svoj kongres. Ščasoma so si pridobili veliko premoženje. Leta 1910 so bili med 18 milijonarji ostravskega revirja samo trije Židje, leta 1939 jih je bilo pa že 178.

Nemščina drugi uradni jezik v Rumuniji

Iz Bukarešte poročajo, da obravnava sodeščine v Temesvaru vprašanje rabe nemščine v uradnih objavah in razglasih. Razsodba bo nudila priložnost za načelno odločitev tega za nemško prebivalstvo Rumunije izredno važnega vprašanja.

Povod za sodno postopanje je dala ovadba v zadevi prekoračenja uradno določenih najvišjih cen po neki nemški kmetiji na trgu v Temesvaru. Njen zagovornik se je skliceval na to, da je bil objavljen razglas o najvišjih cenah samo v rumunščini, ki je pa obtoženka ne razume. Opozarjal je na odlok rumunskega notranjega ministra z dne 17. aprila 1941, v katerem se mora v krajih, kjer prebivajo Nemci, rabiti nemščina kot drugi uradni jezik.

Danem primeru je stvar temesvarške občinske uprave, da doprinese dokaz, da je bil seznam uradno določenih najvišjih cen objavljen tudi v nemščini. Sodeščina je pritrnilo temu stališču in določilo občinski upravi rok do 12. februarja, da doprinese zahtevani dokaz.

Inseriraj v „Slav. Narodu“

Nadaljnja navodila in pojasnila glede osebnih izkaznic

Ljubljana, 10. februarja

Ljubljansko mestno poglavarstvo opozarja glede osebnih izkaznic še na naslednje:

1.) Za izkaznico lahko prosi samo tisti, ki prebiva v Ljubljani, in sicer samo pri poslovnični v kateri okolici stanuje. Poslovničnice in njih okolici so bili objavljeni v nedeljskih in ponedeljskih dnevnikih. Kdaj je pa v Ljubljani samo zaposlen, pa ne stanuje v območju mestne občine ljubljanske, mora za izkaznico prosi pri občini svojega stanovanja. Vsekodaj torej prosi za izkaznico v tisti občini, kjer ima stanovanje.

2.) Moski od 15. do 50. leta t. m. ce pa kdo izmed teh ne bi prosil in do 10. marca t. l. sploh ne bi dobil in imel osebne izkaznice, bo — ne glede na policijske posledice — po načelu Visokega komisariata naznanjen rednemu sodišču zaradi kaznovanja.

3.) Obenem s prošnjo na formulirju, ki se dobe v vseh poslovničnah, mora vsako predložiti 3 svoje enake fotografije v velikosti 4.5x5 cm, kjer je fotografirana govorljiv in do 10. marca. Za dokaz istovetnosti pa mora vsak prosilec predložiti tudi potrebne osebne listine, ki potrjujejo pravilnost v prošnji navedenih podatkov. Najboljše so listine s fotografijo (poslovne knjižnice uradne uprave).

4.) Obenem s prošnjo na formulirju, ki se dobe v vseh poslovničnah, mora vsako predložiti 3 svoje enake fotografije v velikosti 4.5x5 cm, kjer je fotografirana govorljiv in do 10. marca. Za dokaz istovetnosti pa mora vsak prosilec predložiti tudi potrebne osebne listine, ki potrjujejo pravilnost v prošnji navedenih podatkov.

5.) Če fotografije ne bi ustrezale predpisom točke 3.), prošnja ne bi sprejeta.

6.) Na vsako fotografijo načrtao se je predložiti skupno s prošnjo v kuvertu ali pa vsaj zavite v papir, da se fotografije ne bi zamjenjale ali izgubile. Kuverte bodo prosili lahko dobiti tudi pri vratarjih ali služah v poslovničnah.

7.) Prošnja mora biti napisana čitljivo, s pisalnim strojem, črnim ali vsaj tintnim svinčnikom, ker bodo podatki s prošnje prepisani na izkaznico in evdenčne kartone.

8.) Kakor bodo napisani podatki — ali samo italijansko ali dvojezično — tako bodo prepisani tudi na legitimacijo.

9.) Inozemci, t. j. tisti, ki niso italijanski državljanji ali pripadniki Ljubljanske pokrajine, morajo to na prošnji navesti z oznako svojega državljanstva. Ker na obrazcu za to ni posebne rubrike naj je pristavek pripeljano pod »Posebna znamenja« ali pa na drug način.

10.) Ker je za tiste, ki morajo imeti legitimacijo, rok, da vložitev prošnje samo do nedelje 15. t. m. Ce pa kdo izmed teh ne bi prosil vložitev prošnje — zato da teden prošnje samo sprejemati. Poslovno ne opozarjam, da bodo poslovnične ta teden prošnje samo sprejemate.

Vse te listine prosilec samo pokaze uradniku, da jih preglede in primerja s podatki: vprvo stranke nato jih pa stranki takoj spet vrne.

Prošnjo s slikami in listinami mora